

המדינה אשמה, לא האוניברסיטאות

בתגובה על "מהרסה ומחריבה" מאת אבירמה גולן ("הארץ", 25.3)

המרצים לא "סידרו" להם תוספת שכר, כפי שכותבת אבירמה גולן, אלא נאבקו והצליחו לפצות, חלקית, על שח"ק בת עשור בשכרם. העובדה שמזכיר ההסתדרות עמד לצד המרצים, שאינם חברים בהסתדרות, רק מוכיחה שמדובר היה בתיקון צודק של עוולה מתמשכת. הקישור למורים מן החוץ אינו ענייני והצגתם כמנוצלים "המתחזקים בפועל את המחקר וההוראה" מטעה. עול המחקר

כיצד לשלוח מכתבים:

- ברואר: מערכת הארץ, רחוב זלמן שוקן 21, תל אביב 61350
- בפקס: 03-6810012
- במייל למכתבים: letters@haaretz.co.il
- במייל למאמרים: oped@haaretz.co.il
- בכל פנייה יש לציין שם, כתובת, ומספר טלפון. המכתבים למערכת והמאמרים עוברים עריכה. המערכת אינה מחזירה כתבי יד.

שמור בעיקר לאנשי סגל מן המניין. ואם הם "מתחזקים" את ההוראה, זה אינו נובע מניצול לשמו אלא ככורח שסיבתו תת-תקצוב של האוניברסיטאות, שבעקבותיו סגל המרצים ההולך ופוחת, העוסק עד צוואר בהוראה ומחקר, אינו יכול למלא את חובות ההוראה שתפחו עם הגידול במספר הסטודנטים.

טוב היה לו היתה גולן מפנה אצבע מאשימה בכיוון הנכון ותובעת מהמדינה, שהמסה את האוניברסיטאות והקטינה את תקציבן בצורה חרה, להגדיל את תקצוב המוסדות האקדמיים כך שיוכלו לקלוט סגל צעיר ומוכשר, שישתלב במערכת המחקר וההוראה. בהערך תקצוב כזה, רוך העתיד של המרענים מוצא את עצמו מע"ב לים או במעמד של "מרצים מן החוץ". עיקר הכתבה עוסק ברו"ח מבקר המ"דינה והביקורת על השימוש הבלתי מוצ"דק בכספי הקרן לקשרי מדע בינלאומיים (קקמ"ב). צורק המבקר, שכספי הקקמ"ב מוכרחים להיות מנוצלים על פי חוק. אין פה שום היבט של חופש אקדמי, אלא שמירה על החוק.

השתתפות בכנס. מי יקבע מה חשוב ממה - מחשבת ישראל, ננו-טכנולוגיה, או ליי-מורדי מגדר? מי יקבע אם הרמה המרעית של עבודת המחקר מצדיקה שימוש בקרן? פקירי האוצר? כל התערבות של קומיסרים מחוץ לאקדמיה או מתוכה היא פגיעה בעקדורנות החופש האקדמי.

בר כבר עם דרישתה המוצרקת של גולן על עמידה ברדישת המחוקק, עליה להפנות את עיקר מרצה למאבק בתת-תקצוב של האוניברסיטאות, הגורד את ניוונן, מאיץ את תהליך בריחת המוחות ומסכן את יתרונו האיכותי.

פרוס' אודי מקוב
אוניברסיטת חיפה

אשתי ואני מצביעים מאז עלייתנו לכהן למפלגת העבודה. מעולם לא היינו חרי מפלגה. כעת, עקב התנהגות יו"ד המפלגה אהוד ברק, שהצטרף למפלגת ימניות קיצונית, אף שטען שאינו רודף כסאות, החלטנו לא להצביע למפלגה זאת כל עוד ברק הוא היו"ד שלה. ברק מעל באמון הבוחרים כאשר הציג, כי הבוחר החליט שעל המפלגה לשת את המדינה מהאופוזיציה, ובו ברגע ניהל שיחות חשאיות עם ראשי

"הארץ" 31/3/09 אוקט 2